

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-240/17 Ε

(αίτηση του Korkein hallinto-oikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Υπήκοος τρίτης χώρας παρανόμως διαμένων στο έδαφος κράτους μέλους – Απειλή για τη δημόσια τάξη και την εθνική ασφάλεια – Οδηγία 2008/115/ΕΚ – Άρθρο 6, παράγραφος 2 – Απόφαση περί επιστροφής – Απαγόρευση εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου στον χώρο Σένγκεν – Υπήκοος ο οποίος έχει νόμιμο τίτλο διαμονής εκδοθέντα από άλλο κράτος μέλος – Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Άρθρο 25, παράγραφος 2 – Διαδικασία διαβουλεύσεως μεταξύ του κράτους μέλους που προβαίνει στην καταχώριση του αλλοδαπού ως ανεπιθύμητου και του κράτους μέλους που χορήγησε τον τίτλο διαμονής – Προθεσμία – Μη λήψη θέσεως από το συμβαλλόμενο κράτος με το οποίο ζητήθηκε διαβούλευση – Συνέπειες επί της εκτελέσεως των αποφάσεων επιστροφής και απαγορεύσεως εισόδου»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2018

1. *Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Μεταναστευτική πολιτική – Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Απόφαση περί επιστροφής, συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου, ληφθείσα έναντι ενός τέτοιου υπηκόου που θεωρείται ως κίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια – Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου στον χώρο Σένγκεν – Υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής που χορηγήθηκε από άλλο συμβαλλόμενο κράτος – Υποχρέωση του κράτους που προβαίνει στην καταχώριση να διαβουλευτεί με το κράτος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής – Κίνηση της εν λόγω διαδικασίας διαβουλεύσεως το αργότερο αμέσως μετά την έκδοση της αποφάσεως περί επιστροφής*

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, άρθρο 25 § 2· οδηγία 2008/115 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου)

2. *Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Μεταναστευτική πολιτική – Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Απόφαση περί επιστροφής, συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου, ληφθείσα έναντι ενός τέτοιου υπηκόου που θεωρείται ως κίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια – Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου στον χώρο Σένγκεν – Υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής που χορηγήθηκε από άλλο συμβαλλόμενο κράτος – Υποχρέωση του κράτους που προβαίνει στην καταχώριση να διαβουλευτεί με το κράτος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής – Δεν υφίσταται – Συνέπειες*

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, άρθρο 25 § 2· οδηγία 2008/115 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου)

3. *Συνοριακοί έλεγχοι, άσυλο και μετανάστευση – Μεταναστευτική πολιτική – Επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών – Απόφαση περί επιστροφής, συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου, ληφθείσα έναντι ενός τέτοιου υπηκόου που θεωρείται ως*

κίνδυνος για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια – Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν – Καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου στον χώρο Σένγκεν – Υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής που χορηγήθηκε από άλλο συμβαλλόμενο κράτος – Υποχρέωση του κράτους που προβαίνει στην καταχώριση να διαβουλευτεί με το κράτος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής – Δυνατότητα του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας να επικαλεστεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου τη διαδικασία αυτή διαβουλεύσεως

(Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, άρθρο 25 § 2· οδηγία 2008/115 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου)

1. Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των Κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, που υπογράφηκε στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 και άρχισε να ισχύει στις 26 Μαρτίου 1995, έχει την έννοια ότι, καίτοι επιτρέπεται στο συμβαλλόμενο κράτος που προτίθεται να εκδώσει απόφαση επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου και διαμονής στον χώρο Σένγκεν έναντι υπηκόου τρίτης χώρας που είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής, εκδοθέντος από άλλο συμβαλλόμενο κράτος, να κινήσει τη διαδικασία διαβουλεύσεως την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή ήδη πριν από την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως, η εν λόγω διαδικασία πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να κινείται αμέσως μετά την έκδοση μιας τέτοιας αποφάσεως.

(βλ. σκέψη 39, διατακτ. 1)

2. Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν έχει την έννοια ότι δεν εμποδίζει την εκτέλεση αποφάσεως περί επιστροφής, συνοδευόμενης από απαγόρευση εισόδου, που έχει εκδοθεί από συμβαλλόμενο κράτος σε βάρος υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη η διαδικασία διαβουλεύσεως την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή, εφόσον ο εν λόγω υπήκοος νομίμως θεωρείται από το συμβαλλόμενο κράτος που τον καταχωρίζει ως ανεπιθύμητο ως απειλή για τη δημόσια τάξη ή την εθνική ασφάλεια, με την επιφύλαξη της δυνατότητας του ενδιαφερομένου να ασκήσει τα δικαιώματα που αντλεί από τον εν λόγω τίτλο διαμονής, μεταβαίνοντας αργότερα στο έδαφος του δεύτερου συμβαλλομένου κράτους. Ωστόσο, μετά την πάροδο ευλόγου χρόνου από την έναρξη της διαδικασίας διαβουλεύσεως και ελλείψει απαντήσεως εκ μέρους του συμβαλλομένου κράτους με το οποίο ζητήθηκε διαβούλευση, εναπόκειται στο συμβαλλόμενο κράτος που καταχωρίζει ως ανεπιθύμητο τον υπήκοο τρίτης χώρας να προβεί στην ανάκληση της καταχωρίσεώς του ως ανεπιθύμητου και, ενδεχομένως, να καταχωρίσει τον υπήκοο αυτόν στον εθνικό του κατάλογο ανεπιθύμητων.

(βλ. σκέψη 55, διατακτ. 2)

3. Το άρθρο 25, παράγραφος 2, της Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν έχει την έννοια ότι υπήκοος τρίτης χώρας, κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής εκδοθέντος από συμβαλλόμενο κράτος, σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος απόφαση επιστροφής συνοδευόμενη από απαγόρευση εισόδου, μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου τα έννομα αποτελέσματα που απορρέουν από τη διαδικασία διαβουλεύσεως την οποία υποχρεούται να κινήσει το συμβαλλόμενο κράτος που προβαίνει στην καταχώριση ατόμου ως ανεπιθύμητου, καθώς και τις υποχρεώσεις που συνεπάγονται τα αποτελέσματα αυτά.

Συναφώς, η διάταξη αυτή διέπει μεν τη διαδικασία μεταξύ των αρχών των συμβαλλόμενων κρατών, μπορεί όμως παράλληλα να έχει συγκεκριμένες συνέπειες για τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των ιδιωτών. Πράγματι, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εν λόγω διάταξη προβλέπει με τρόπο σαφή, ακριβή και ανεπιφύλακτο μια διαδικασία διαβουλεύσεως που πρέπει υποχρεωτικά να κινείται από το συμβαλλόμενο κράτος που επιθυμεί να απαγορεύσει την είσοδο στον χώρο Σένγκεν υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής εκδοθέντος από άλλο συμβαλλόμενο

κράτος. Εξάλλου, όταν το δεύτερο κράτος εκτιμά ότι πρέπει να διατηρήσει σε ισχύ τον τίτλο διαμονής που έχει χορηγήσει, εξ αυτού προκύπτει η εξίσου σαφής, ακριβής και ανεπιφύλακτη υποχρέωση του πρώτου κράτους να ανακαλέσει την καταχώριση του ενδιαφερομένου ως ανεπιθύμητου και να τη μετατρέψει, ενδεχομένως, σε σχετική καταχώριση στον εθνικό κατάλογο ανεπιθύμητων.

(βλ. σκέψεις 57, 58, 60, διατακτ. 3)